

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 27-го Декабря — 1838 — Wilno. Wtorek. 27-go Grudnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 15-го Декабря.

Высочайшею Грамотою отъ 5 Декабря, Главноуправляющій Дворцовыми Правленіями, Генераль-Лейтенантъ *Захаржевскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Александра Невского*.

— Высочайшими Именными Указами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Ордена Св. Владимира 4-й степени*: бывшій Хорунжій Кобринскаго уезда Станиславъ *Блоцкій*, бывшіе Предводители Судовъ: Гродненской Губерніи, Лидскаго Градскаго Иосифъ *Гружевскій*; Виленской Губерніи, Шавельскаго Межеваго Апелляціоннаго Григорій *Эленскій*, и Гродненской Губерніи, Новогрудскаго Узднаго Иванъ *Тугановскій*; бывшіе Судьи Межевыхъ Судовъ: Гродненской Губерніи, Кобринскаго Онуфрій *Бродзинскій*, и Виленской Губерніи, Ошмянскаго, а нынѣ состоящій Попечителемъ Сельскихъ хлѣбныхъ запасныхъ магазиновъ, Гипполитъ *Милевскій*; тожь Межевыхъ Апелляціонныхъ Судовъ: Виленской Губерніи, Ошмянскаго Карлъ *Мосевизъ*; Гродненской Губерніи, Кобринскаго Антонъ *Задарновскій* и Адамъ *Заленскій*; Новогрудскаго Карлъ *Гузельфъ*, и Брестскаго Антонъ *Кошчевскій*; Витебской Губерніи, Гроднецкаго Узднаго Суда Судья: Оадей *Миссунъ*; Зародецкаго Узднаго Судовъ: Волынской Губерніи, Слободскаго Леонардъ *Адамовизъ* и Леопольдъ *Лавеницкій*, и бывшій Виленскаго Иванъ *Писанка* и Гродненской Губерніи, быв. Волковыскій Подкоморій Иосифъ *Ходаковскій*. (Р. Ин.)

— Попечитель Одесской Городовой больницы, 1-й гильдіи купецъ *Краларевъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Коммерціи Советники.

— Государь Императоръ, въ награду отличной усердной службы чиновника для порученій при Министрѣ Статсъ-Секретарѣ Царства Польскаго, Коллежскаго Ассессора Матвѣя *Завелейскаго*, выслушавшаго въ настоящемъ чинѣ узаконенный срокъ, Всемилостивѣйше пожаловать его соизволилъ въ Надворные Советники.

— Государь Императоръ, по засвидѣтельствованію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ усердной и ревностной службѣ Членовъ Временной Комиссіи о бенефициальныхъ имѣніяхъ Виленской Римско-Католической Духовной Академіи, Статскихъ Советниковъ: *Лаппы*, Камергера Графа *Заблло-Вазржецкаго* и Надворнаго Советника *Клейста*, и по удостовѣренію Комитета Г. Министровъ, въ 1-й день сего Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ объявить имъ Монаршекъ Его Величества благоволеніе.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Г. Министровъ, въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Высочайше повелѣть соизволилъ: Ординарнаго Профессора Харьковскаго Университета, Статскаго Советника *Павловскаго* увольнять, согласно его прошенію, отъ должности Ректора.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Черниговскимъ дворянствомъ Кандидатовъ, соизволилъ Высочайше утвердить въ званіи Чернигов-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, 15-го Grudnia.

Przez Najwyższy Dyplomat. 5-go Grudnia, Głównozarządzający Zarządami Pałacowemi, Jenerał - Porucznik *Zacharzewski*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Alexandra-Newskiego*.

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, Najłaskawiej mianowani Kawalerami *Orderu Św. Włodzimierza 4-go stopnia*: byty Chorąży Powiatu Kobyńskiego Stanisław *Blocki*; byli Prezydenci Sądow, Gubernii Grodzieńskiej, Lidzkiego Grodzkiego Józef *Gruzewski*, Gubernii Wileńskiej, Szawelskiego Granicznego Appellacyjnego Grzegorz *Eleński*, i Gubernii Grodzieńskiej, Nowogrodzkiego Powiatowego Jan *Tuhanowski*; byli Sędziowie Sądow Granicznych: Gubernii Grodzieńskiej, Kobyńskiego Oonfry *Brodziński*, i Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego, a teraz zostający Kuratorem Wiejskich magazynow zapasu zboża, Hippolit *Milewski*; także Granicznych Sądow Appellacyjnych: Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego Karol *Mosiewicz*; Gubernii Grodzieńskiej, Kobyńskiego Antoni *Zadarnowski* i Adam *Załęzki*; Nowogrodzkiego Karol *Huzelf* i Brzeskiego Antoni *Koiszewski*; Gubernii Witebskiej, Sędzia Horodeckiego Sądni Powiatowego Tadeusz *Missun*; Assesorowie Sądow Powiatowych: Gubernii Wołyńskiej, Stonimskiego Leonard *Adamowicz* i Leopold *Łagiewnicki*, tudzież byty Wileńskiego Jan *Pisanka*, i Gubernii Grodzieńskiej, byty Wołkowyski Podkomorzy Józef *Chodakowski*. (R. In.)

— Kurator Odeskiego Szpitalu Mieskiego, kupiec 1-jej gildy *Kramarew*, Najłaskawiej mianowany Radzcą Handlowym.

— CESARZ JEHO MOŚĆ, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, urzędnika do szczególnych poleceń przy Ministrze Sekretarzu Stanu Królestwa Polskiego, Assesora Kollegialnego Macieja *Zawielejskiego*, który w tej randze wysłużył termin prawem przepisany, Najłaskawiej raczył mianować Radzcą Dworu.

— CESARZ JEHO MOŚĆ, po zaświadczeniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych o gorliwej służbie Członków Czasowej Komisji Beneficyjnych majątkow Wileńskiej Rzymsko-Katolickiej Akademii Duchownej, Radzców Stanu: *Lappy*, Szambelana Hrabiego *Zabietto-Wawrzeckiego* i Radcy Dworu *Klejsta*, i po uznaniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 1-go terażniejszego Listopada Najwyżej rozkazać raczył oświadczyć im MONARSZE JEHO CESARSKIEJ MOŚCI ZADÓWOLENIE. (G.S.)

— CESARZ JEHO MOŚĆ, po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Zwyczajnego Professora Uniwersytetu Charkowskiego, Radzcę Stanu *Pawłowskiego* uwolnić od obowiązkow Rektora, na własną prośbę.

— JEHO CESARSKA MOŚĆ, ze dwóch wybranych przez Dworzanstwo Czernihowskie Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urządzie Czernihowskiego Guber-

скаго Губернскаго Предводителя Дворянства Полковника Камергера *Ладомирскаго*. (Спб. В.)

Воронежъ.

Въ Губерніи нашей, по мѣстному положенію удаленной отъ вышнихъ учебныхъ заведеній, Дворянство издавна затруднялось въ способахъ образованія своихъ дѣтей. При выборахъ 1834 года, сіе столь важное обстоятельство было предметомъ сужденій, и Дворянство, имѣя въ виду собранныя прежде для военно-учебныхъ заведеній суммы, и жертвуя вновь по 2 рубля съ души, составило проектъ объ учрежденіи въ г. Воронежѣ Кадетскаго Корпуса, и представило оный на Высочайшее воззрѣніе.

Благородная ревность ко благу общему и къ истиннымъ пользамъ юности своей родины сочлена нашего, Дворянина Воронежской Губерніи Генералъ - Маіора и Кавалера Николая Дмитріевича *Черткова*, дала сему предположенію новую жизнь, открывъ способы къ ускоренію приведенія въ дѣйство благотворительныхъ намѣреній Воронежскаго Дворянства. Н. Д. *Чертковъ* пожертвовалъ на Корпусъ милліонъ пять сотъ тысячъ рублей и тысячу душъ Крестьянъ съ землями.

Отецъ Великоі Русской семьи, Всемилостивѣйшій Государь Императоръ, съ особеннымъ благоволеніемъ принявъ приношеніе Г. Генералъ - Маіора *Черткова*, и милостиво ободривъ сей подвигъ имъ на пользу общую совершений въ 1836 году, Высочайше повелѣть соизволилъ: учредить въ Воронежѣ Корпусъ, съ наименованіемъ его Михайловскимъ, во имя Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича, Главнаго Начальника Военноучебныхъ Заведеній.

1837 года Сентября въ 14 день, Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ осчастливилъ городъ Воронежъ своимъ прибытіемъ и собственною рукою положилъ первый камень въ основаніе благотельнаго заведенія, которое украсится его незабвеннымъ въ Исторіи Русскаго военнаго воспитанія и образованія именемъ, и которое процвѣтетъ, мы не сомнѣваемся въ томъ, подъ его просвѣщеннымъ покровительствомъ. Того же года, въ общемъ собраніи при Губернскихъ выборахъ, Дворянство Воронежской Губерніи изъявило благодарность Генералъ-Маіору *Черткову* за патриотическое его приношеніе, лично, въ залѣ собранія, и въ то же время опредѣляло журналомъ: поднести ему адресъ и выгравировать портретъ его съ приличною надписью. Государь Императоръ Всемилостивѣйше соизволилъ утвердить таковое опредѣленіе Дворянства Воронежской Губерніи.

Составленіе и торжественное поднесеніе адреса происходило слѣдующимъ порядкомъ: по предварительному приглашенію прибывшіе въ Воронежъ Гг. Узанные Предводители и Депутаты Дворянства, 30 числа истекшаго Сентября открыли въ залѣ собранія засѣданіе и составили адресъ слѣдующаго содержания:

„Его Императорское Величество, Всемилостивѣйшій Государь нашъ Николай Павловичъ Высочайше соизволилъ на положеніе Дворянства, о поднесеніи Вашему Превосходительству благодарственнаго адреса и о выгравированіи вашего портрета съ приличною надписью, за весьма значительное пожертвованіе, по случаю котораго съ суммою Дворянствомъ пожертвованною Высочайше повелѣно, быть въ г. Воронежѣ Кадетскому Корпусу, съ лестнымъ для насъ названіемъ Михайловскаго, въ честь имени Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича.

„Исполняя сямъ пріятнѣйшій долгъ нашей душевной признательности, мы, съ истиннымъ удовольствіемъ и чувствами глубокаго къ вамъ уваженія, просимъ Ваше Превосходительство принять сей благодарственный адресъ Дворянства Воронежской Губерніи, вполне оцѣнивающаго вашъ подвигъ, подвигъ благотворительный, достославный, остающійся навсегда незабвеннымъ, и споспѣшествующій юнымъ потомкамъ Воронежскаго Дворянства получать образованіе и готовить себя для службы нашего Августѣйшаго Монарха, на своей родинѣ.

„А дабы сохранить навсегда въ памяти и имѣть у себя изображеніе оцѣнивающимъ въ полной мѣрѣ достойный примѣръ доблести Русскаго патриота, Дворянство положило выгравировать портретъ вашъ съ надписью: „признательное Дворянство Воронежской Губерніи на память потомству.“

2-го Октября, по написаніи сего адреса на пергаментномъ листѣ и утвержденіи оного общею подписью, Гг. Губернскій Предводитель и Депутаты отправились въ домъ Г. Генералъ-Маіора *Черткова*, гдѣ Г. Предводитель Дворянства поднесъ ему адресъ

ниального Marszałka Dworzaństwa, Półkownika, Szambelana *Zadomirskiego*.

Воронежъ.

W gubernii naszej, z miejscowego położenia oddalanej od wyższych zakładów uczyćcych, Dworzaństwo od dawna obmyśla środki wychowania swoich dzieci. Na wyborach 1834 roku, ta okoliczność, tak ważna, była przedmiotem obrad, i Dworzaństwo, mając na względzie zebrane dawniej summy na zakłady wojskowo-szkolne oraz składając znowu po 2 ruble z duszy, ułożyło projekt założenia w m. Woroneżu Korpusu Kadetów, i przedstawiło go na Najwyższe wejrzenie.

Szlachetna gorliwość ku powszechnemu dobru i ku prawdziwemu pożytkowi młodzieży swojej ojczyzny spóť - obywatela naszego, Dworzanina Gubernii Woronezkiej, Jenerał-Majora i Kawalera Mikołaja Dymitrowicza *Czertkowa*, nadało temu zamiarowi nowe życie, podawszy środki ku przędzemu przyprowadzeniu do skutku dobroczynnych zamiarów Dworzaństwa Woronezkiego. M. D. *Czertkow* ofiarował na rzecz Korpusu Kadetów, milion pięćset sto tysięcy rubli i tysiąc dusz włościan z gruntami.

Ojciec wielkiej rodziny Ruskiej, Najmiłostwiejszy CESARZ JEHO MOŚĆ, ze szczególnem zadowoleniem przyjąwszy ofiarę P. Jenerał Majora *Czertkowa* i łaskawie pochwaliwszy to dzieło, ku powszechnemu dobru przezeń dokonane, w roku 1836, Najwyżej rozkazać raczył: założyć w Woroneżu Korpus Kadetów, z nazwaniem go Michajłowskim, od imienia JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, Głównego Naczelnika Zakładów Wojskowo-Szkolnych.

Roku 1837 dnia 14-go Września, JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ PAN WIELKI XIĄŻE MICHAŁ PAWŁOWICZ uszczęśliwił miasto Woroneż swoją bytnością i własną ręką położył węgielny kamień pod fundamenta dobroczynnego zakładu, który zostanie przyzodobiony jego wiekopomnem w Historyi Rossyjskiego wojskowego wychowania i ukształcenia imieniem, i który zakwitnie, o czem niewątpimy, pod oświeconą jego opieką. Tegoż roku, na ogólnem zebraniu wyborów gubernialnych, Dworzaństwo Gubernii Woronezkiej oświadczyło wdzięczność Jenerał-Majorowi *Czertkowi*, za obywatelską jego ofiarę, osobiście w sali zgromadzeń, i w tymże czasie postanowiło przez żurnal: złożyć mu adres i wyrytować jego portret ze stosownym napisem. CESARZ JEHO MOŚĆ Najłaskawiej raczył utwierdzić to postanowienie Dworzaństwa Gubernii Woronezkiej.

Ułożenie i uroczyste oddanie adresu odbyło się porządkiem następującym: za poprzedniczym zaproszeniem przybyli do Woroneża PP. Marszałkowie Powiatowi i Deputaci Dworzaństwa, dnia 30-go zeszłego Września otworzyli w sali zgromadzenia posiedzenie i ułożyli adres w brzmieniu następującem:

„JEHO CESARSKA MOŚĆ, Najmiłostwiejszy PAN nasz NIKOŁAJ PAWŁOWICZ Najwyżej zezwolił na postanowienie Dworzaństwa, o złożeniu Jaśnie Wielmożnemu WMcPanu adresu dziękczynnego i o wyrytowaniu waszego wizerunku ze stosownym napisem, za nader znakomitą ofiarę, z okoliczności której z summą przez Dworzaństwo ofiarowaną Najwyżej rozkazano, ażeby w m. Woroneżu był Korpus Kadetów, z chlubnym dla nas nazwaniem Michajłowskiego, na cześć imienia JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA.

„Wypełniając przez niniejsze przyjemny dług serdecznej naszej wdzięczności, z prawdziwem ukontentowaniem i uczuciami głębokiego ku wam poważania, prosimy Jaśnie Wielmożnego WMcPana, przyjąć ten adres dziękczynny Dworzaństwa Gubernii Woronezkiej, zupełnie ceniącego wasze dzieło, dzieło dobroczynne, chwalebne, zostające nazawsze pamiętnem, i dopomagające młodym potomkom Dworzaństwa Woronezkiego do otrzymywania wychowania i przygotowania siebie do służby Najjaśniejszego Mонарха naszego, w pośród swej rodziny.

„Ażeby zachować na zawsze w pamięci i mieć u siebie wyobrażenie, — umiejącym cenić w zupełności godny przykład cnoty patrioty Ruskiego, Dworzaństwo postanowiło wyrytować portret wasz z napisem: „wdzięczne Dworzaństwo Gubernii Woronezkiej na pamiątkę potomkom.“

Dnia 2 go Października, po napisaniu tego adresu na arkuszu pergaminowym i utwierdzeniu go ogólnem podpisaniem, PP. Marszałek Gubernialny i Deputaci udali się do domu P. Jenerał Majora *Czertkowa*, gdzie P. Marszałek Dworzaństwa oddał mu adres z wynurze-

съ выраженіемъ искреннѣйшей признательности отъ всего своего сословія.

Тогоже дня, въ обширной залѣ Дворянскаго собранія, противъ оконъ коей заложенъ Корпусъ, данъ Дворянствомъ обѣдъ, къ коему были приглашены: Начальникъ Губерціи, Военный Губернаторъ города Воронежа, виновникъ торжества Г. Генералъ-Маіоръ *Чертковъ*, Г. Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры 1-й Драгунской Дивизіи, Чиновники и Дворяне. Тосты драгоцѣннаго здравія Государя Императора и Августѣйшаго Дома, были провозглашены при громкомъ ура! и гимнѣ: „*Боже Царя Храни,*“ игранномъ на хорахъ музыками трехъ Драгунскихъ полковъ.— Ура!—Ура!—Ура! исторгалось изъ глубины душъ у военныхъ и статскихъ, дружно, и сливалось съ звуками трубъ, напомиравшихъ грознымъ раскатомъ своимъ славу Русскаго Царя.

Въ концѣ обѣда Г. Губернскій Предводитель, указывая на заложенное зданіе Кадетскаго Корпуса, предложилъ тостъ за здоровье его виновника, Генерала *Черткова*; этотъ тостъ принятъ былъ съ общими, искреннѣйшими удовольствіемъ.

Памятный день этотъ, заключился блистательнымъ баломъ въ залѣ собранія, великолѣпно освѣщенной. Веселіе многочисленныхъ гостей оживлялось, и мыслию о томъ что служило поводомъ къ настоящему празднеству, и мыслию о томъ, что этотъ день будетъ днемъ умиленныхъ и благодарныхъ воспоминаній для позднѣйшихъ потомковъ. Каковы же долженствовали быть чувства того, кто въ благородномъ сознаніи добраго дѣла, выдалъ вокругъ себя это многочисленное собраніе веселящихся о имени его? Какова долженствовала быть мысль его, когда переносясь ею въ грядущее, онъ могъ представлять себя благословеніа будущихъ поколѣній, могъ представлять себя, что его доброе дѣяніе будетъ приносить плоды добрые въ роды и роды!

Молитвенно возблагодаримъ Бога, благословившаго совершиться въ нашей странѣ этому подвигу гражданской добродѣтели, въ память и назиданіе современникамъ и потомству! — Нельзя не замѣтить, что съ тѣхъ поръ, какъ благодать Божія столь видимо излилась на нашъ край явленіемъ святыхъ мощей Угодника Митрофана, много великаго далось намъ и видѣть и чувствовать!—Съ тѣхъ поръ, городъ нашъ, важный въ отечественныхъ воспоминаніяхъ древнихъ временъ, важный какъ предметъ особаго вниманія Петра Великаго, сдѣлался вновь предметомъ благоговѣйнаго вниманія благовернаго Государя: жители Воронежа съ истинною и удивительною радостію вспоминаютъ посѣщеніа Государя Императора и Его Августѣйшаго Семейства; съ тѣхъ поръ онъ украсился новымъ благолѣпиемъ: Благоуспенская обитель Св. Угодника, въ которой стекаются набожные богомольцы съ самыхъ отдаленныхъ краевъ отечества; съ тѣхъ поръ и предложеніе воздвигнуть памятникъ Петру Великому, послѣ чего оставшееся Адмиралтейство уже исправлено; и распространеніе и устроеніе заведеній на пользу просвѣщенія и благотворенія, училищъ для дѣтей духовныхъ, для дѣтей Гражданскихъ чиновниковъ и вообще лицъ свѣтскихъ сословій, училище кантонистовъ, и нынѣ наконецъ основаніе Михайловскаго Корпуса, пріюта дѣтямъ Дворянъ не одной Воронежской Губерціи, заведенія, въ которомъ 400 человѣкъ молодыхъ Дворянъ, будутъ приготавлиемы въ рвении и добрыми слугами Государю и Отечеству. Отраднѣе намъ, современникамъ, быть свидѣтелями и соучастниками преслѣнія нашего города; еще отраднѣе мыслить, что труды наши и попеченія, при благословеніи Божіемъ, при ободреніи Царскомъ благодарно помянуты будутъ и потомками нашими.

(Слб. В)

Варшава, 15 го Декабря.

Возобновляя объявленіе постановленія Совѣта Управленія отъ 30-го Сентября (12 Октября) сего года, помещеннаго въ Дневникъ Законовъ Т. 22 на стр. 283 и слѣдующихъ, коимъ продолженъ срокъ на предъявленіе претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства симъ извѣщаетъ:

Во 1-хъ, что имѣнные списки лицамъ, коихъ имущества постановленіемъ Совѣта Управленія подвергнуты конфискаціи, напечатаны были: въ Дневникъ Законовъ Т. 16 стр. 198 и слѣдующія, Т. 17 стр. 125 и слѣд. 395 и слѣд. Т. 19 стр. 290 и слѣд. Т. 21 стр. 212 и слѣд. Т. 22 стр. 42. Списки сіи напечатаны были также въ газетахъ, а именно: во Всеобщемъ Журналѣ 1834 года N. 295 и 296, 1835 N. 206 и 1836 N. 23 и 211; въ Утренней Газетѣ 1837 года N. 140 и въ Офиціальной Газетѣ 1838 года N. 109; — имѣнные же списки лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Ау-

ниемъ sincerej wdzięczności w imieniu całego swojego obywatelstwa.

Дня tegoż, w obszernej sali zgromadzenia Dworzanskiego, naprzeciw którego okien, założony został Korpus Kadetów, dany był przez Dworzanstwo obiad, na który byli zaproszeni: Naczelnik Gubernii, Wojenny Gubernator miasta Woroneża, sprawca uroczystości P. Jenerał-Major *Czertkow*, PP. Jenerałowie, Sztab-i i Ober-Oficerowie 1-ej dywizyi Dragonów, Urzędnicy i Dworzanie. Toasty za drogie zdrowie Cesarza Jego Mości i Najjaśniejszego Domu, były spełnione śród grzmiącego ура! i hymnu: „*Boże Króla zachowaj,*“ granego chorami przez muzykę trzech półków Dragonów.—Ура!—Ура!—Ура! wyrываło się z głębi duszy wojskowych i cywilnych razem, i łączyło się z dźwiękami trąb, przypominających groźnym swoim odgłosem sławę Monarchy Ruskiej.

Ku końcowi obiadu, P. Marszałek Gubernialny, wskazując na założony gmach Korpusu Kadetów, wniósł toast zarówno jego założyciela, Jenerała *Czertkowi*; toast ten został przyjęty ze szczerem, powszechnem n-kontentowaniem.

Pamiętny dzień ten, zakończony był świetnym balem w sali zgromadzenia, spaniale oświetconej. Zabawy licznych gości, ożywiane myślą o tém, co było powodem do tej uroczystości, i myślą o tém, że dzień ten, będzie dniem miłych i wdzięcznych przypomnień dla późnych potomków. Jakież musiały być uczucia tego, który w szlachetnem uznaniu dobrego dzieła, widział na około siebie to liczne zgromadzenie weselących się z jego imienia? Jaka musiała być myśl jego, kiedy przenosząc się nią w przyszłość, mógł przedstawić sobie błogosławieństwo następnych pokoleń, mógł sobie wyobrażać, że dobry jego czyn będzie przynosił dobre owoce od pokolenia do pokolenia!

Oddajmy cześć w modłach Bogu, który pobłogosławił że się spełniło w naszej stronie to dzieło cnoty obywatelskiej, ku pamięci i zbudowania społecznych i potomnych! — Nie można nie uczynić uwagi, że od czasu, jak łaska Bozka tak widocznie zlała się na kraj nasz przez objawienie relikwii świętych Błogosławionego Mitrofana, wiele rzeczy wielkich dało się nam i widzieć i czuć!—Od tego czasu miasto nasze, ważne dla ojczystych pamiętek dawnych czasów, ważne jako przedmiot szczególnych względów Piotra Wielkiego, stało się znowu przedmiotem pobożności prawowierne-go Monarchy: mieszkańcy Woroneża z prawdziwą i rozrzucającą radością wspominają pobyt Cesarza Jego Mości i Najjaśniejszej Jego Rodziny; odtąd miastem zostało ozdobione spaniałym klasztorem Zwiastowania, do którego dla oddania czci świętemu spływają się pobożni z najodleglejszych stron ojczyzny; od tego czasu nastąpił zamiar wzniesienia pomnika Piotrowi Wielkiemu, po którym pozostałą Admiralicyą już zreparowano; powiększono i urządzono zakłady na rzecz oświecenia i dobroczynności, szkół dla dzieci duchownych, dla dzieci urzędników cywilnych i w ogólności dla osób stanów świeckich, zakłady kantonistów, i teraz nakoniec założono Michajłowski Korpus Kadetów, przytułek dla dzieci Dworzan, nie samej tylko Gubernii Woroneżkiej, zakład, w którym 400 młodych Dworzan będzie sposobionych na wiernych i dobrych sług Monarsze i Ojczyźnie. Dla nas społecznych wielką jest radością, być świadkami i uczyć tnikami wzrostu naszego miasta; a jeszcze radośniej jest myśleć, że nasze starania i pieczołowitość, za Bożkiem błogosławieństwem, i przy zachęceniu Monar-zem, z wdzięcznością będą spominane i od potomków naszych. (G.S.P.)

Warszawa, 15 Grudnia.

Ponawiając przy niniejszém ogłoszeniu Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Września (12 Października) 1838 r., już w Dzienniku praw tomie 22, na str. 283 i następnych zamieszczonego, przez które przedłużony został termin do zgłaszania się z pretensjami do majątków, konfiskacie ogólnej uległych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zawiadamia publicznością:

1) Ze listy osób, na karę konfiskaty ogólnej majątku Postanowieniem Rady Administracyjnej skazanych, ogłoszone były w Dzienniku praw tomie 16, str. 198 i następne, tomie 17, str. 125 i następne, 395 i następne; tomie 19 str. 290 i następne; tomie 21 str. 212 i następne, tomie 22 od str. 42. Ogłoszone także były w Gazetach, mianowicie w Dzienniku Powszechnym krajowym, w N-ch 295 i 296 z roku 1834, w N-rze 206 z roku 1835, w N-ch 23 i 211 z roku 1836; w Gazecie Pórannej, w N-rze 140 z roku 1837; w Gazecie Rządowej w N-rze 109 z roku 1838; — listy zaś osób wyrokami Au-

авторіята Дѣйствующей Арміи и по особымъ постановленіямъ, напечатаны были въ газетѣ подъ названіемъ Всеобщій Журналъ издававшейся, а именно въ N. 225 и 280 1836 года. Какъ сѣи послѣдніе два списка, не подлежашіе внесенію въ Дневникъ Законовъ, въ ономъ напечатаны не были, то помѣщаются здѣсь вновь для всеобщаго свѣдѣнія. Причемъ Коммисія Финансовъ увѣдомляетъ, что изъ прежнихъ списковъ исключены лица, значущіяся въ постановленіяхъ Совѣта Управленія отъ 17 (29) Декабря 1835 и 16 (28) Іюля 1837 годовъ, обнародованныхъ въ Дневникъ Законовъ Т. 17 стр. 400, и Т. 21 стр. 208.

Во 2-хъ, что простирающіе къ конфискованному имѣнію показанныхъ въ тѣхъ спискахъ лицъ какія либо претензіи, исключая только претензіи въ 3-й статьѣ упомяятаго постановленія означенныхъ, могутъ еще предъявить таковыя именно: пребывающіе въ Царствѣ Польскомъ, по 6 (18) Февраля, за границею, но въ Европѣ, по 6 (18) Мая, а пребывающіе въ Европѣ: по 6 (18) Ноября будущаго 1839 года. Въ случаѣ же непредъявленія претензій въ теченіи означеннаго срока, лишатся они навсегда правъ своихъ, не смотря на то, поступить-ли уже конфискованное имѣніе въ казну, или впредь подвернуто будетъ конфискаціи.

Въ 3-хъ, что предъявленіе претензій заключается въ выдачѣ въ подлежащемъ судѣ и съ соблюденіемъ узаконенныхъ формъ позыва, который долженъ быть доставленъ не только въ Губернское Правленіе, но и въ Генеральную Прокуратуру Царства; объявленіе же инымъ образомъ претензій, или безъ соблюденія сего порядка, почитаемо будетъ неважнымъ и не имѣющимъ никакой силы.

По Указу

Его Величества Государя Императора

НИКОЛАЯ I-го.

Самодержца Всероссийскаго Царя Польскаго и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Желая устранить всякое недомѣніе, по исполненію 8-й статьи Постановленія Совѣта Управленія, отъ 17 (29) Апрѣля 1835 года, касательно сроковъ на предъявленіе претензій къ подвергнутымъ конфискаціи имѣніямъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ и частнымъ лицамъ преподать способъ къ охраненію законныхъ ихъ правъ, по коимъ исковы оны еще не начали, — Совѣтъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Хотя сроки, 8-ю ст. Постановленія Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года опредѣленные и суть преклюзионныя, то есть прекращающіе дальнѣйшія иски; но для предъявленія претензій къ такимъ имѣніямъ, о конфискаціи которыхъ надлежащія публикаціи учинены, сроки выше сего помянутыя, продолжаютъ еще на три мѣсяца, для пребывающихъ въ Царствѣ, на шесть мѣсяцевъ, для отсутствующихъ, но находящихся въ Европѣ и на двѣнадцать мѣсяцевъ для находящихся въ Европѣ, считая со дня обнародованія сего Постановленія. По прошествіи таковыхъ сроковъ, каждый не предъявившій своей претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ, теряетъ навсегда право отыскивать оный. Такой же утратѣ права подвергнутся и тѣ, кои къ имѣніямъ, которыя впредь подвергнутся конфискаціи и конфискованными оглашены будутъ, не предъявятъ претензій своихъ въ сроки, опредѣленные 8-ю статьею выше означеннаго Постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года.

Ст. 2. Прекращаются послѣдствія, простирающія отъ непредъявленія претензій въ преклюзионный срокъ, если казна откажется отъ конфискованнаго имѣнія, или же оно освобождено будетъ отъ конфискаціи.

Ст. 3. Не подлежатъ никакой преклюзій: претензій, пользующіяся особенными преимуществами на недвижимыя имѣнія, по содержанію 4, статьи Закона объ Ипотекахъ, изданнаго въ 1818 году. Вся ипотечныя права, объявленныя предъ оглашеніемъ конфискаціи, и споры, происходящіе о границахъ съ недвижимыми имѣніями, подвергнутыми конфискаціи.

Ст. 4. Дѣйствіе сего Постановленія, не простирается на рѣшенія, кои, до обнародованія онаго, вошли въ законную силу.

Ст. 5. Исполненіе Постановленія сего, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственный Коммисіи, въ чемъ до каждой относиться будетъ.

диторіату полowego Czynanej-armii, tudzież szczególnemi decyzyami na karę konfiskaty majątku ogólnej skazanych, ogłoszone były w gazecie, Dziennik Powszechny krajowy zwanej, w N-ach 225 i 280 z roku 1835. Ponieważ zaś te dwie ostatnie listy, jako do ogłoszenia w Dzienniku Praw niekwalifikujące się, zamieszczone w nim nie są, dla dogodności przeto powszechnej nanowim przy niniejszém ogłaszają się. Ostrzega przytém Kommissya Rządowa, że z list poprzednich wykreślone zostały osoby, Postanowieniami Rady Administracyjnej z dnia 17-go (29) Grudnia 1835 roku i z dnia 16-go (28-go) Lipca 1837 objęte i w Dzienniku Praw tomie 17 karta 400, oraz tomie 21 karta 208, ogłoszone.

2) Każdy zatem kto ma do majątku osób, na karę konfiskaty majątku skazanych, listami powyższemi objętych, jakiegokolwiek pretensye, z wyłączeniem tylko pretensyj, w artykule 3 Postanowienia Rady Administracyjnej na początku cytowanego wymienionych, może jeszcze zgłosić się z temi pretensyami najdalej do dnia 6-go (18) Lutego 1839 r., jeżeli pretensor w Królestwie Polskiem zamieszkuje, najdalej do dnia 6-go (18-go) Maja 1839 r., jeżeli za granicą, lecz w Europie, a najdalej do dnia 6-go (18-go) Listopada 1839, jeżeli osoba, pretensją mająca, za obrębem Europy jest zamieszkałą; w razie zaś niezgłoszenia się w tym czasie, prawa swoje w zupełności utracą, bez względu czy-li majątek na konfiskatę przeznaczony już przez Skarb zajęty został, lub dopiero śledzony będzie.

3) Zgłoszenie się czynione być powinno przez pozew przed Sąd właściwy, z zachowaniem form prawnych wydać się mający, który nietylko Rządowi Gubernialnemu, ale i Prokuratorowi Jeneralnej Królestwa doręczyć należy; każde inne zgłoszenie się lub z opuszczeniem tej formy, za nieważne i nic nieznaczące poczytywane będzie.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go

CESARZA WSZECH-ROSSYJ,

KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc usunąć wszelkie wątpliwości, wynikłe przy zastosowaniu Artykułu 8 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 17 Kwieta 1835, oznaczającego terminu do zgłaszania się z pretensjami do majątkow i konfiskacie ulegających, a zarazem podać sposobność osobom prywatnym zabezpieczenia ich praw, względem których, kroków prawnych jeszcze nie przedsięwzięli, Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła i stanowi co następuje:

Art. 1. Lubo terminu przez artykuł 8 Postanowienia z dnia 17 Kwieta 1835 roku oznaczone, są prekluzyjne, przecież takowe, co do majątkow, których konfiskata ogłoszoną już została, przedłużone jeszcze zostają: do trzech miesięcy dla osób, zamieszkałych w Królestwie, do sześciu miesięcy, dla nieobecnych, lecz znajdujących się w Europie, a do dwunastu miesięcy, dla będących za jej obrębem, licząc od daty ogłoszenia niniejszego Postanowienia. Po upływie tego terminu, nie zgłaszający się utracą nazawsze prawo do poszukiwania swych pretensyj z powyższych konfiskowanych majątkow. Takież skutek dotknie tych, którzyby co do konfiskat, w przyszłości wyrzec i ogłosić mających, niezgłosili się w terminie, w artykule 8 Postanowienia z d. 2 (14) Kwieta 1835 roku oznaczonym.

Art. 2) Skutki prekluzyi ustają, w razie zrzeczenia się przez Skarb majątku skonfiskowanego, i w razie uwolnienia go od konfiskaty.

Art. 3. Nie ulegają żadnej prekluzyi, należności, mające przywilej na nieruchomości, według art. 41 Prawa hipotecznego, z roku 1818, tudzież wszelkie prawa hipoteczne, objawione przed ogłoszeniem konfiskaty i spory graniczne z dobrami, konfiskacie uległymi.

Art. 4. Wyroki, które do chwili ogłoszenia niniejszego Postanowienia stały się prawomocnymi, nie mogą być wzruszone na zasadzie tego Postanowienia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym, w czym do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 30 go Października (12 Września) 1838 roku.

Namiestnik, Jeneral-Feldmarszałek (podpisano) *Xięże Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu (podpisano) R. Fuhrmann.

Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Аудитората Дѣйствующей Арміи.

Боблевскій Иванъ, помѣщикъ Калишской Губерніи; Бартоховскій Александръ помѣщ. Августовской Губерніи, Хелмицкій Романъ изъ деревни Фабіанокъ; Хелмицкій Евстафій помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Хелмицкій Теофиль, Войтъ Общества деревни Макова; Чаки Александръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Домбковскій Осипъ изъ Плоцкой Губерніи; Гродзицкій Филипъ помѣщикъ Калишской Губерніи; Грефковичъ Степанъ, Войтъ Общества деревни Ленъ; Гецолдъ Степанъ, Титулярный Советникъ; Гавриенко Максимъ быв. въ воен. службѣ; Губрякъ Лука, кандидатъ изъ Липна; Янковскій Петръ, сынъ Почтъ-Экспедитора изъ Насельска; Ковчичкій Осипъ; Каршницкій Валентій помѣщикъ Калишской Губерніи; Кларнеръ Осипъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Ковнадкій Теофиль изъ деревни Дыблина; Каминскій Осипъ, Подольскій Любавицкихъ лѣсовъ; Конскій Павелъ, музыкантъ 4 полка ливійной пѣхоты быв. Польскаго войска; Курекъ Филипъ, зять Войта изъ дерев. Майданъ, Мазовецкой Губерніи; Кислевскій Казимиръ. Плоцкой Губерніи; Левницкій Петръ, быв. въ военной службѣ; Лиховскій Карлъ б. въ военной службѣ; Лютыяскій Осипъ, сборщикъ паспортной платы съ Евреевъ при Вольской заставѣ въ Варшавѣ; Лемпацкій Евгеній, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Маіевскій Андрей, поваръ находившійся на службѣ у Волевскаго; Милевскій Фердинандъ Регентъ Пултускаго Уззда, Мыстковскій Матвей помѣщ. Плоцкой Губерніи; Морозовъ Игнатій крѣпостной изъ Минской Губерніи; Орпшевскій Игнатій помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Островскій Онуфрій помѣщ. Плоцкой Губерніи; Палмаръ Александръ бывшій учитель; Пенчковскій Иванъ помощникъ часоваго мастера въ Варшавѣ; Росцшевскій Юліанъ, помѣщ. Плоцкой Губерніи; Росцшевскій Казимиръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Суламьскій Антоній сынъ Земскаго владѣтеля; Шпекъ Эдуардъ бывшій офицеръ; Садохъ Казимиръ Войтъ изъ деревни Майданъ Мазовецкой Губерніи; Тлуховскій Маріанъ помѣщикъ изъ дерев. Рымонтова; Высоцкій Наполеонъ; Валевскій Станиславъ, помѣщ. Калишской Губерніи; Ваіоровскій Казимиръ помѣщикъ Калишской Губерніи; Винницкій Антонъ быв. офицеръ; Войткевичъ Павелъ уроженецъ Виленской Губерніи; Вильчевскій Матей, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Волицкій Константинъ помѣщикъ Мазовецкой Губерніи; владѣющій имѣніемъ Шииловице; Зелинскій Густавъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Зельвартъ Геронимъ быв. Офицеръ; Заблоцкій Станиславъ помѣщ. изъ деревни Дыблина; Журавскій Францъ, Секретарь полиціи въ Добржнѣ. Завиша Артуръ помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Зіонць Григорій уроженецъ Любельской Губерніи; Загребельскій Григорій солдатъ изъ Луцкаго Гренадерскаго полка.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по особымъ постановленіямъ Правительства.

Графъ Бѣлинскій Иванъ, бывшій Сенаторъ-Каштелянъ; Малаховскій Казимиръ быв. Генералъ бывшихъ Польскихъ войскъ; Слубицкій Евгеній бывшій Посоль; Водзынскій Матвей бывшій Сенаторъ-Каштелянъ. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

И Т А Л І Я.

Флоренція, 12 го Декабря.

Театръ въ Пергола чрезвычайно былъ блистательнъ; на немъ Присутствовала вся Импер. Тосканская фамилія. Его Императорское Высочество Великій Князь Россійскій явился въ мундиръ казачьяго атамана; многочисленная Его свита занимавшая три назначенныя для нея ложи, обратила общее вниманіе блескомъ своихъ мундировъ. Также балъ у Графа Орлова былъ блистательнъ. При вступленіи Его Императорскаго Высочества, военная музыка заиграла Русской народной гимнъ. — Цесаревичъ отправляется завтра отсюда въ Римъ. (A.P.S.Z.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 19 го Декабря.

Г. Десажъ изъ путешествія въ Лондонъ, возвратился въ Парижъ. *Constitutionnel* уведомляетъ, что онъ доставилъ послѣднія постановленія конференціи, по коимъ содержащаяся въ 24 статьяхъ опредѣленія

Lista osób na karę konfiskaty majątku wyrokami Audytoryatu Polowego Czynnej Armii skazanych.

Boblewski Jan, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Bartochowski Alexander, obywatel z Gubernii Augustowskiej; Chetmicki Roman, rodem ze wsi Fabianek; Chetmicki Eustachy, obywatel z Gubernii Płockiej; Chetmicki Teofil, Wójt Gminy wsi Makowa; Czaki Alexander, obywatel z Gubernii Płockiej; Dąbkowski Józef, rodem z Gubernii Płockiej; Grodzicki Filip, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Grefkowicz Stefan, Wójt Gminy wsi Lenie; Geocold Stefan, Radzca Honorowy; Gawryenko Maxym, były żołnierz; Hubryk Łukasz, cukiernik z Lipna; Jankowski Piotr, syn Expedytora poczty z Nasielska; Koniecznicki Józef; Karsznicki Walenty, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Klarner Józef, obywatel Gubernii Płockiej; Kownacki Teofil, ze wsi Dyblina; Kamiński Józef, nadstrażnik lasów Lubowidzkich; Koński Paweł, muzykant z półku 4-go piechoty liniowej byłych wojsk Polskich; Kurek Filip, zięć Sołtysa ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Kisielowski Kazimierz, rodem z Gubernii Płockiej; Lewicki Piotr, były wojskowy; Lachowski Karol, były wojskowy; Lutyński Józef, poborca opłaty pasportowej od żydów przy rogatce Wolskiej w Warszawie; Lempicki Eugeniusz, obywatel z Gubernii Płockiej; Majewski Andrzej, kucharz zostający w służbie Wołewskiego; Milewski Ferdynand, Rejent Powiatu Pułtuskiego; Mystkowski Maciej, obywatel z Gubernii Płockiej; Morozow Ignacy, poddany rodem z Gubernii Mińskiej; Orpiszewski Ignacy, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Ostrowski Onufry, obywatel z Gubernii Płockiej; Palmart Alexander, były nauczyciel; Pęczkowski Jan, pomocnik zegarmistrza w Warszawie; Rościszewski Julian, obywatel z Gubernii Płockiej; Rościszewski Kazimierz, obywatel z Gubernii Płockiej, Sulimierski Antoni, syn właściciela ziemskiego; Szpek Edward, były oficer; Sadoch Kazimierz, Sołtys ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Tłuchowski Maryan, obywatel z wsi Rymantowa; Wysocki Napoleon; Walowski Stanisław, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Wiewiorowski Kazimierz, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Winnicki Antoni, były Oficer; Wojtkiewicz Paweł, rodem z Gubernii Wileńskiej; Wilczewski Matessa, obywatel z Gubernii Płockiej; Wolicki Konstanty, obywatel z Gubernii Mazowieckiej, mający dobra Samiłowice; Zieliński Gustaw, obywatel Gubernii Płockiej; Zelwart Hieronim, były Oficer; Zabłocki Stanisław, obywatel ze wsi Dyblina; Żurawski Franciszek, Sekretarz Policji z Dobrznia; Zawisza Arthur, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Zajac Grzegorz, rodem z Gubernii Lubelskiej; Zagrebelyn Grzegorz, żołnierz z półku grenadyerów Łuckiego.

Lista osób szczególni rozporządzeniami Rządowemi na karę konfiskaty skazanych.

Bieliński Hrabia Jan, były Senator Kasztelan; Malachowski Kazimierz, b. Jenerał byłych wojsk polskich; Stubicki Eugeniusz, były poseł; Wodzyński Maciej, były Senator-Kasztelan. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

W Ł O S N Y.

Florencya, 12 Grudnia.

Teatr w Pergola nadzwyczaj był świetny; Cała Cesarzsko-Toskańska rodzina była obecna. Jego Cesarzka Wysokość WIELKI Xiążę Rosyjski był w mundurze Hetmana Kozaków. Liczny jego orszak, który w trzech przeznaczonych dla siebie łóżach zajął miejsce, wzbudził powszechną uwagę, świetnością swoich ubiorów. Także bal u Hrabiego Orłowa był spaniaty. Przy wejściu Jego Cesarzkiej Wysokości, muzyka wojskowa zagrała hymn narodowy Rosyjski. — Cesarzowicz jutro udaje się stąd do Rymu.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 19 Grudnia.

P. Desages ze swojej podróży do Londynu powrócił do Paryża. *Constitutionnel* zwiastuje, że on przywiózł ostateczne postanowienie Konferencyi, przez które całkowicie utrzymane zostało zawarte w 24 artykułach

на счетъ земель, совершенно сохранены. Единственная польза, какую получила Франція, есть отсрочка въ исполненіи до 15 Февр.

— Въ Парижѣ ходитъ по рукамъ прошеніе въ Палату Депутатовъ, въ которомъ настоятельно требуютъ рѣшительнаго какого либо постановленія съ ея стороны въ пользу Бельгіи. „Нижеподписавшіеся“ сказано въ немъ „требуютъ отъ Гг. Депутатовъ, сдѣлать формальное объявленіе, что всякое нападеніе на нарушительность Бельгійской земли, будетъ почитаться нападеніемъ на Францію.“

— Гр. Ансембургъ и Г. Мецъ со времени прибытія своего въ Парижъ, постоянно производятъ совѣщанія съ знатнѣйшими ораторами Палаты Депутатовъ. Слышно, что они уже имѣли аудіенцію у многихъ членовъ кабинета.

— Нынѣшнее состояніе дѣлъ въ Палатѣ, будто дало Г-ву Ройеръ-Коллару поводъ къ слѣдующему выраженію: „я видалъ лучше, видалъ хуже, но никогда не видалъ ничего подобнаго.“

— Парижскій Мониторъ содержитъ слѣдующее: „Правительство получить извѣстіе, что духовенство отказало въ обрядѣ погребенія Графу Монлозье, представляетъ это Государственному Совѣту какъ злоупотребленіе власти.“

— *Биржа 19 г.* Давно уже не было такого волненія на биржѣ какъ сегодня. Французскія ассигнаціи подвергнулись значительнымъ измѣненіямъ. 3 проц. ренты понизились сначала на 78. 90., остановились потомъ на 79. 25., опять упали на 79. 10 и удержались на 79. 25., ибо распространился слухъ, что Г. Дюпенъ значительнымъ большинствомъ наименованъ Президентомъ. Нѣболѣе опять занимались Бельгійскими банковыми акціями. Официальное извѣстіе объ остановленіи уплаты сего заведенія, привело нашу биржу въ величайшее затрудненіе. Изчислено, что болѣе $\frac{2}{3}$ сихъ акцій находится въ Парижѣ и что здѣшняя биржа теряетъ на этомъ въ настоящее время болѣе 5 мил. фр. и потому очень опасаются предстоящей ликвидаціи. Акціи, за которыя еще платили вчера по 850, упали вдругъ при началѣ биржи на 600 и потомъ на 450, наконецъ остановились на 575. Также и акціи банка Лафита были въ движеніи. Онѣ упали съ 5,520 на 5,345 и удержались на 5,400. Всѣ другія ассигнаціи были требуемы не безъ дѣла. — *Постскриптумъ.* Сейчасъ получены изъ Брюсселя письма слѣдующаго содержанія: „Банкъ положилъ свой балансъ. Ассигнаціи и Conto-Courant, какъ слышно, были бы уплачены, но пропало $\frac{2}{3}$ капитала. Ожидаютъ большихъ неудачъ и ужаснаго торговаго перевѣса въ Бельгіи.“ (A.P.S.Z.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 21-го Декабр.

Ея Величес. Королева со Вторника находится въ Брейтонѣ, гдѣ она пробудетъ нѣкоторое время съ своимъ дворомъ. Жители Брейтона приготовили для нея брестательный пріемъ.

— Придворная газета объявляетъ теперь торговый трактатъ между Англіею и Турціею. (A.P.S.Z.)

И С П А Н І Я

Мадридъ, 11-го Декабр.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ, Генералъ Але, какъ временный Президентъ Совѣта, сообщалъ нѣкоторый родъ программы, въ которой онъ утверждалъ, что новое Министерство преимущественно должно стараться о прекращеніи междоусобной войны, въ чемъ онъ полагается на содѣйствіе Палаты, и что политика его должна основываться на соединеніи всѣхъ партій. Программа принята Депутатами благопріятно, и Министръ Финансовъ Г. Пизарро, замѣтилъ, что если предполагаемое соединеніе всѣхъ партій, придетъ въ исполненіе, онъ надѣется въ самой Испаніи пріобрѣсти источники, нужные къ окончанію междоусобной войны. Безъ такого соединенія немоглобы удержаться никакое Министерство, когда по его словамъ, онъ самъ уже небудетъ въ состояніи удержатъ и три дня вверенный ему высокій постъ. Наконецъ онъ объявилъ, что онъ предложитъ Палатѣ весьма важный проектъ закона.

13-го Декабр.

Палата Депутатовъ во вчерашнемъ своемъ засѣданіи приняла проектъ закона для набора 40,000 чело-
вѣкъ. (A.P.S.Z.)

postanowienie terytoryjalne. Jedyna korzyść, którą otrzymała Francya, jest odłożenie wykonania do d. 15 Lutego.

— W Paryżu obiega prośba do Izby deputowanych, w której Izba usilnie jest wzywana, do wyrzeczenia jakiegokolwiek stanowczej uchwały na rzecz Belgii. „Podpisani“ powiedziano w niej „wzywają PP. Deputowanych, do uczynienia formalnego oświadczenia, że wszelki atak nietykalności ziem Belgickich, uważany będzie jako atak przeciw Francji.“

— Hrabia Anseburg i P. Metz, od bytności swojej w Paryżu, ciągle miewają konferencye ze znakomitszymi mówcami Izby deputowanych. U wielu członków gabinetu mieli już podobne audyencye.

— Obecny stan działań w Izbie mi-łdadź Panu Royer-Gollard powód do następującego oświadczenia: „Widziałem lepsze, widziałem gorsze, lecz nigdy mi się nie zdarzyło widzieć co podobnego.“

— *Monitor Paryżki* zawiera, co następuje: „Rząd po doszłej doń wiadomości, o odmówieniu ze strony duchowieństwa, pogrzebu religijnego Hrabieciu Montlosier, wskazał to Radzie Stanu, jako nadużycie władzy.“

— *Gielda dnia 19.* Od dawnego czasu nie było tak buraliwie na giełdzie, jak dzisiaj. Papiery francuzkie znacznych zmian doznały papiery 3 proc. spadły z początku na 78,90, podniosły się potem na 79,25; spadły znowu na 79,10 i stanęły na 79,25, gdyż rozbiegła się pogłoska, że P. Dupin znaczną większością obrany został na Prezydenta. Najżywiej zamowano się potem Belgickimi akcyami banku. Urzędowa wiadomość o wstrzymaniu wypłaty ze strony tego zakładu, wprawiła giełdę naszą w największe przerażenie. Obliczono, że więcej jak $\frac{2}{3}$ tych akcyj znajduje się w Paryżu, i że tutejsza giełda w tej chwili straciła na nich więcej jak 5 mill. franków. Dla tego bardzo się lekano o bliską likwidacyę. Akcyje, które jeszcze wczoraj płacone były po 850, spadły wraz na początku giełdy na 600 a potem na 450 i stanęły na 575. Ruch pa-
rował także i w akcyach banku L-fitta. Te spadły z 5,520 na 5,345 i stanęły na 5,400. Dopytywano się także i innych papierów lecz bez interessu. — *Przypisek.* Otrzymane własnie listy z Belgii są następującej treści: „Bank złożyć miał swój bilans. Papiery i Conto-Courant, byłyby, jak mówią wypłacone, lecz $\frac{2}{3}$ kapitału poszłoby na stratę. Spodziewano się wielkich strat i straszliwego przesilenia handlowego w Belgii.“

(A.P.S.Z.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, дня 21-го Грудня.

Крѳлева од вторку znajduje się w Brighton, gdzie przepędzi czas niej-ki ze swym dworem. Mieszkańcy Brighton przygotowali świetne przyjęcie.

— *Gazeta Dworu* teraz ogłosiła traktat handlowy, zawarty między Anglią i Turcyą. (A.P.S.Z.)

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 11-го Грудня.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, Jenerał Alaix, jako tymczasowy Prezydent Rady, udzielił pewny rodzaj programu, w którym zapewniał, że nowe Ministerium przedewszystkiem starać się powinno o ukończenie wojny domowej, w czym polega na pomocy Izby, i że politykę swoją zasadza na połączeniu wszystkich stronnictw. Programma dobrze przez deputowanych przyjęte było, a Minister Skarbu P. Pizarro, uczynił uwagę, iż jeśli zamierzone połączenie wszystkich stronnictw da się uskutecznić, tedy nadzieję w samej Hiszpanii zdobyć się na źródła poborow, potrzebnych do ukończenia wojny domowej. Bez takiego jednak połączenia nie mogłoby się żadne utrzymać Ministerium i tak jest przekonany, że sam nie będzie w stanie przez trzy dni utrzymać powierzonego mu wysokiego urzędu. W końcu oświadczył, że wkrótce przedłoży Izdom uader ważny projekt do prawa.

Дня 13-го.

Izba Deputowanych na wczorajszym posiedzeniu przyjęła projekt do prawa o zaciągu 40.000 ludzi.

(A.P.S.Z.)